

- nieproporcjonalność kwoty grzywny, ponieważ pozwana nie wzięła pod uwagę jako okoliczności łagodzącej tego, że skarżące nie spowodowały zmniejszenia się podaży magnezu;
- nieproporcjonalność kwoty grzywny, ponieważ nie wzięto pod uwagę braku zdolności finansowej skarżących.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz. U. L 1, s. 1).
- (²) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2009 r. — Marcuccio przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-401/09)

(2009/C 297/44)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, adwokat)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji, niezależnie od jej formy, w której strona pozwana oddała wniosek z dnia 24 maja 2009 r. złożony przez stronę skarżącą i przekazany stronie pozwanej.
- stwierdzenie nieważności pisma sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 czerwca 2009 r.
- zasądzenie od strony pozwanej kwoty 10 000 EUR (słownie: dziesięć tysięcy EUR), lub innej kwoty wyższej bądź niższej w zależności od uznania Sądu, z tytułu odszkodowania.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Motywy i główne argumenty

Przedmiotem niniejszego postępowania jest odmowa strony pozwanej uznania żądania zasądzenia odszkodowania za szkodę jaka miałaby wynikać z doręczenia adwokatowi, który nie byłby już uprawniony do otrzymania go, odwołania wniesionego przez Komisję od orzeczenia Sądu do spraw Służby Publicznej, w którym uwzględniono częściowo żądania strony skarżącej.

Na poparcie swoich żądań strona skarżąca podnosi całkowity brak uzasadnienia, naruszenie obowiązku dobrej administracji, a także naruszenie prawa i wystąpienie oczywistego błędu w ocenie.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 20 lipca 2009 r. w sprawie F-86/07, Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 7 października 2009 r. przez Luigiego Marcuccio

(Sprawa T-402/09 P)

(2009/C 297/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego postanowienia w całości bez żadnych wyjątków,
- stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji, w następstwie której wydane zostało zaskarżone postanowienie była w całości i bez żadnego wyjątku dopuszczalna,
- tytułem żądania głównego uwzględnienie w całości i bez żadnego wyjątku żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji,
- obciążenie drugiej strony postępowania obowiązkiem zwrotu na rzecz wnoszącego odwołanie wszelkich kosztów poniesionych przezeń w związku z postępowaniem w pierwszej instancji i z niniejszym postępowaniem odwoławczym,
- tytułem żądania posiłkowego odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej w celu ponownego wydania przezeń rozstrzygnięcia ale w innym składzie osobowym

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 20 lipca 2009 r. wydanego w sprawie F-86/07. Postanowieniem tym oddalono jako częściowo oczywiście niedopuszczalną i częściowo oczywiście bezzasadną skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji, w drodze której Komisja odrzuciła wniosek wnoszącego odwołanie mający na celu wszczęcie dochodzenia w przedmiocie molestowania psychicznego, którego był on ofiarą podczas pracy w delegacji Komisji w Angoli a także obciążenie drugiej strony postępowania obowiązkiem naprawienia szkody wynikającej z zarzucanego molestowania.

Celem uzasadnienia swoich żądań wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- dokonanie błędnej interpretacji i błędne zastosowanie pojęcia badania zawartego w art. 17 ust. 2 wspólnych przepisów dotyczących ubezpieczenia od następstw wypadków i w razie choroby urzędników Wspólnot Europejskich i pojęcia dochodzenia dla celów ustalenia czy urzędnik instytucji był przedmiotem molestowania psychicznego,
- naruszenie prawa poprzez stwierdzenie, że skarga o stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej wnioszek o wszczęcie dochodzenia była niedopuszczalna i także poprzez dokonanie błędnej interpretacji pojęcia jej bezprzedmiotowości,
- naruszenie prawa poprzez stwierdzenie, że skarga o stwierdzenie nieważności sprawozdania IDOC (Urzędu do spraw Dochodzeń i Dyscypliny) jest niedopuszczalna i także poprzez całkowity brak uzasadnienia, brak wypowiedzenia się w przedmiocie podstawowego aspektu sporu i błędne zastosowanie pojęcia aktu przygotowawczego do rozpatrywanego stanu faktycznego,
- błędna interpretacja pojęcia molestowania psychicznego a także ciężącego na osobie molestowanej obowiązku przedstawienia dowodów molestowania psychicznego,
- całkowity brak uzasadnienia jeśli chodzi o argumenty przedstawione na poparcie oddalenia żądania o przyznanie odszkodowania

Europejskiej solidarnie kwoty 114 069,94 EUR wraz z odsetkami aż do dnia jej całkowitej spłaty lub innej kwoty, jaką Sąd uzna za właściwą, wraz z odsetkami od tej kwoty aż do dnia jej całkowitej spłaty;

- obciążenie przedstawicielstwa w Abuja, przedstawicielstwa w Rabacie oraz Komisji Europejskiej solidarnie kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Spółka skarżąca w niniejszym postępowaniu, ta sama skarżąca w sprawie T-264/09 Tecnoprocess przeciwko Komisji i przedstawicielstwu Komisji Europejskiej w Królestwie Maroka oraz w sprawie T-367/09 Tecnoprocess przeciwko Komisji i przedstawicielstwu Komisji Europejskiej w Republice Nigerii, podnosi, że w zakresie stosowania rozpatrywanych w obu tych sprawach umów zawartych z władzami marokańskimi i nigeryjskimi, powyższe przedstawicielstwa oraz Komisja Europejska bezzasadnie odmówiły rozstrzygnięcia w drodze negocjacji rozmaitych kwestii związanych z wykonaniem przedmiotowych umów, pomimo tego że spółka ta wielokrotnie zwracała uwagę instytucjom wspólnotowym, że aktywa i pasywa dotyczące omawianych umów powinny się równoważyć.

W wyniku tego stanu rzeczy przedstawicielstwa i Komisja bezzasadnie powstrzymały wypłatę znaczących kwot, które powinny być zostać przekazane skarżącej, przyczyniając się do powstania sytuacji stanowiącej bezpodstawne wzbogacenie.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2009 r. — Tecnoprocess przeciwko Przedstawicielstwu Komisji Europejskiej w Maroku i in.

(Sprawa T-403/09)

(2009/C 297/46)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Tecnoprocess Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Majoli)

Strona pozwana: Przedstawicielstwo Komisji Europejskiej w Maroku, Przedstawicielstwo Komisji Europejskiej w Republice Nigerii, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie bezpodstawnego wzbogacenia przedstawicielstwa w Abuja, przedstawicielstwa w Rabacie oraz Komisji Europejskiej;
- w konsekwencji zasądzenie na rzecz skarżącej od przedstawicielstwa w Abuja, przedstawicielstwa w Rabacie i Komisji

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2009 r. — Deutsche Bahn przeciwko OHIM (Połączenie kolorów szarego i czerwonego)

(Sprawa T-404/09)

(2009/C 297/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Bahn AG (przedstawiciele: adwokaci U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern i B. Weichhaus)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 lipca 2009 r. (sprawa R 379/2009-1);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.